دلزدگی مزمن؛ بی پولی ادامه دار

بررسی مشکلات صنف صحافان در گفت وگو با رئیس اتحادیه

شرق: روزگاری از اصناف معتبر بازار به حساب می آمدند ولی حال دیگر آخرین آثارشان نیز در حال محو شدن از صفحه روزگار است. در سال ۱۳۳۴ که اتحادیه آنها تاسیس شد هنوز خیلی از صنوف ایرانی از نعمت برخورداری از نهادی صنفی محروم بودند. صحافان در تمام بازارهای سنتی ایران تیمچه ای از بازار را به خود اختصاص می دادند و راسته های اصلی بازار به نام بزرگان صنف آنها نام گذاری می شد اما حال دیگر از تمام آن ابهت گذشته اثری کمرنگ باقی مانده که به گفته صحافان دیگر زمان زیادی تا پاک شدن کامل آخرین اثر نیز باقی نمانده است. بدنه صنف صحافان هر روز نحیف تر می شود. جمعیت کل صنف در حال حاضر به ۵۴۴ نفر رسیده ولی رئیس اتحادیه صحافان می گوید ۲ تا ۳ برابر این تعداد افراد بدون جواز کسب فعالیت می کنند. به هر تقدیر جمعیت هر چقدر که باشد اهمیتی ندارد چراکه دیگر هیچ فرد تازه ای حاضر نمی شود سرمایه ۱۰ تا ۲۰ میلیون تومانی خود را به سمت این صنف سوق دهد. رئیس اتحادیه صحافان اعتقاد دارد: «دیگر جوان ها به این صنف نمی آیند. در شرایط کنونی نیز همان افراد قدیمی که سابقه ۳۰ تا ۴۰ سال دارند، صنف را اداره می کنند.» پدرها به پسرهای خود نصیحت می کنند که از کار صحافی فاصله گیرند. این رفتار آنها چندان نیز غیرمنطقی جلوه گر نمی شود وقتی که پای درددل صحافان می نشینی همه دارند صحافی می کنند بدون اینکه تخصص کافی داشته باشند. جلیل غفاری سه سال می شود که بر مسند ریاست اتحادیه نشسته است. در این مدت دلمشغولی اصلی او مبارزه با همکاران چاپخانه دار و بعضاً ناشر بوده است. رئیس اتحادیه صحافان اوضاع را چنین تفسیر می کند: «واحدهای چاپخانه دار کار صحافی انجام می دهند در حالی که در قانون از چنین فعالیت هایی منع شده اند.» آنگونه که رئیس اتحادیه تحلیل می کند دو عامل صنف را رو به سراشیبی هدایت می کند ولی این تمام ماجرا نیست چرا که پای عوامل دیگری نیز در کار است. غفاری در دنباله اظهار نظرهای خود می گوید: «دولت هم در به وجود آمدن شرایط جدید نقش زیادی داشته است. آنها چاپخانه های بزرگی برای خود تاسیس کرده اند که کار چاپ و صحافی را در همان جا انجام می دهند. به این شکل اصلی ترین مشتری صحافان از بین می رود.» این تنها نقطه ای به حساب می آید که صحافان و چاپخانه داران هر دو بر روی آن توافق دارند. حضور ارگان های دولتی با چاپخانه های بزرگ و مدرن عرصه را برای ادامه حضور در هر دو صنف تنگ کرده است. جلیل غفاری از اتفاق دیگری هم پرده بر می دارد: «در حال حاضر تداخل صنفی میان فعالیت چاپخانه داران و صحافان به وجود آمده است. آنان حتی در مواقعی کارگران حرفه ای صحافی را نیز غر می زنند.» اتحادیه صرافان ادعا می کند که چاپچی ها کارگران درجه یک را با وعده های حقوق بالاتر به سمت خویش می کشند. غفاری می افزاید: «چند سالی می شود که در فصل آغاز کار مدارس چاپخانه های بزرگ مسئولیت چاپ و صحافی کتاب و دفاتر را برعهده می گیرند در حالی که این زمان از سال به عنوان تنها امید صحافان به شمار می آید ولی چاپخانه ها به دلیل موقعیت مالی مناسب و بهره مندی از امکانات دولتی کار را از چنگ صحافان بیرون می کشند.» اما تعداد زیادی از صحافان که بدون جواز فعالیت می کنند به سوهان روح اعضای اتحادیه بدل شده اند. رئیس اتحادیه صحافان در این مورد می گوید: «در رسته سری ساز ۷۵ صحاف حضور دارند در شرایطی که بیش از ۲۰۰ نفر نیز بدون جواز در همین رسته کار می کنند. این افراد به دلیل آنکه مالیات پرداخت نمی کنند و خیلی از هزینه های دیگر را ندارند، قیمت خدمات خود را کاهش می دهند.» اتحادیه صحافان ۵۴۴ عضو دارد که این تعداد در قالب ۱۰ رسته متفاوت در صنف فعالیت دارند. سری سازهای کتاب، کارتن سازها، آلبوم سازها، پلاستیک سازها، جعبه مقوایی سازها، دفترسازها، پاکت سازها، تک جلدسازها، یادداشت سازها و سری سازها همگی زیرمجموعه صنف صحافان به شمار می آیند. در این میان دفترسازها با ۱۴۸ عضو و یادداشت سازها با ۱۳ صحافی فعال بیشترین و کمترین رسته ها را به نام خود ثبت می کنند. ۶ رسته دیگر بین ۱۰ تا ۶۰ عضو دارند و جعبه مقواسازها، سری سازها نیز ۷۵ نفری می شوند. غفاری ادامه داد: «در فصل مالیات گلایه ها زیاد می شود. هر سال رسم بر این بود که مجمع امور صنفی با دارایی برای تعیین میزان سقف افزایش مالیات ها توافق می کرد ولی امسال خبری از این موضوع نیست.» رئیس اتحادیه صحافان افزود: «در مورد مالیات باید واقعاً تولید را از توزیع جدا کنند. مشکلات تولیدکننده از توزیع کننده متفاوت است. یک تولیدکننده برای اداره مجموعه خود باید هزینه های زیادی مانند دستمزد کارگر صرف کند که توزیع کنندگان از آن معاف هستند، با این حساب نباید مالیاتی که از این دو گرفته می شود، برابر باشد. صحافان دلایل بسیاری را ردیف می کنند تا به نحوی اثبات کنند که توان پیش بینی پرداخت مالیات های سنگین را ندارند.» غفاری مثالی اینگونه می زند: «در حال حاضر ناشران به صحافان پول نقد نمی دهند، بلکه یکسری حواله به دست آنها می دهند که معلوم نیست کی پول می شود. از طرف دیگر برای خرید مواد اولیه حداکثر چک های یک ماهه قبول می کنند در حالی که صحاف دستمزد خود از کار را در قالب چک های ۶ تا ۷ ماهه دریافت می کند.» رئیس اتحادیه صحافان افزود: «در این شرایط به افرادی که جواز دارند و به طور رسمی فعالیت دارند فشار می آید ولی آن هایی که جواز ندارند و مالیات پرداخت نمی کنند به سادگی در همین فضا به کار خود ادامه می دهند.» جلیل غفاری در مورد تفاوت هزینه های یک واحد صحافی با جواز و بدون جواز می گوید: «قیمت تمام شده کار با توجه به تمام هزینه ها تعیین می شود. در حال حاضر بین یک کارگاه ۵ نفره با جواز و بدون جواز حدود ۵ میلیون تومان در هزینه ها تفاوت وجود دارد. همین واحدها که از این هزینه ها فرار می کنند و خدمات خود را به قیمتی کمتر از عرف بازار ارائه می دهند تا در نهایت کار سایرین هم خراب شود.» هزینه های صحافان براساس مولفه های گوناگونی مانند تعداد کارگران، ماشین آلات و میزان اجاره محل تعیین می شود. در حال حاضر یک کارگاه با دو دستگاه، ۶ کارگر و اجاره بهای ملک ۵۰ متری هزینه ای در حدود ماهیانه ۳ میلیون تومان دارد. همین هزینه های سنگین موجب شده که خیلی ها عطای کار در صنف را به لقایش ببخشند و با فروش ابزار خود برای همیشه از گود خارج شوند. غفاری در این مورد می گوید: «اعضای قدیمی صنف که سابقه حضور طولانی دارند، دیگر قدرت خروج از صنف را ندارند ولی مشکل فرار سرمایه ها پیش آمده است. جوان ترها نیز دیگر حاضر نیستند سرمایه های خود را به این صنف بیاورند.» رئیس اتحادیه صحافان شرایط معیشتی همکاران خود را چنین تفسیر می کند: «فردی که ۲۰ سال در این صنف کار کرده حتی یک خانه هم ندارد در حالی که اگر از روز اول به سمت کارهای دولتی می رفت شاید الان حداقل یک تکه زمین داشت. بحران های مالی سبب شده که خیلی از صحافان تن به اخراج کارگران خود بدهند و مجموعه را هر لحظه کوچکتر سازند. صحافان به دلیل مشکلات مالی وادار شده اند کارگران را اخراج کنند. خیلی ها در صنف می گویند اگر پول خود را به بانک های خصوصی ببرند، سود بیشتری می کنند. صحاف باید ماهیانه حداقل ۱۵۰ هزار تومان به کارگر پرداخت کند در حالی که واقعاً این مبلغ کفاف زندگی کارگر را نمی دهد ولی صحافان قدرت پرداخت همین میزان را هم ندارند به همین دلیل وادار می شوند، کارگرها را اخراج کنند.» جلیل غفاری می گوید: «بحران های مالی و تداخل های صنفی موجب شده که تعداد زیادی از اعضا به صنف چاپخانه دارها هجرت کنند.» وی ادامه داد: «آنها استدلال می کنند که اگر چاپخانه تاسیس کنند باز هم می توانند به کار صحافی ادامه دهند چرا که دیگر تمام کارها در چاپخانه انجام می شود.» موج کوچ به صنف همکار آنقدرها شدت یافته که حتی یکی از روسای سابق اتحادیه صحافان نیز به جرگه چاپخانه داران پیوسته است. جلیل غفاری می گوید: «هر اتحادیه ضوابط کار خود را دارد، نوع فعالیت چاپخانه داران، لیتوگراف ها و ناشران هم مشخص است. چاپخانه داران براساس همین ضوابط حق ندارند که کار صحافی انجام دهند.» وی بیان داشت: «تولید سررسید و دفتر از وظایف صحافان است ولی خیلی های دیگر نیز چنین فعالیت هایی انجام می دهند.» رئیس اتحادیه صحافان ادامه داد: «چاپخانه داران می گویند اگر این کارها را نکنند دیگر بیکار می شوند. با این حساب چطور می شود مانع آنان شد.» صحافان بر روی تولید سررسید و سود حاصل از آن حساب ویژه ای باز کرده بودند ولی تصمیم دولت در روزهای پایانی سال ۱۳۸۴ که منجر به جلوگیری از چاپ سررسید برای ادارات و نهادهای دولتی شد، تمام رویاهای صحافان را نقش بر آب کرد. از سوی دیگر چندی قبل خبر رسید که حتی سررسیدهای چینی نیز وارد بازار شده است. از قرار معلوم چند شرکت تبلیغاتی سفارش تولید این سررسیدها را به چینی ها داده اند. رئیس اتحادیه صحافان در این مورد می گوید: «متاسفانه چنین سررسیدهایی در بازار وجود دارد. البته هنوز تعداد آنها زیاد نشده است ولی این موضوع واقعاً باید به عنوان زنگ خطر تلقی شود.» وی ادامه داد: «پیش از این هم انواع و اقسام لوازم التحریر چینی به بازار وارد شده بود. همین موضوع صنف تولیدکنندگان و فروشندگان کیف و کفش را تعطیل کرده است.» غفاری اعتقاد دارد که اگر در مقابل ورود سررسیدها و سایر کالاهای چینی سدی شکل نگیرد، بحران صنف صحافان را فرا خواهد گرفت. بحث حضور واسطه ها نیز از دیگر مشکلات صحافان به حساب می آید. به گفته اتحادیه حدود شش هزار واحد صحافی در کل کشور فعالیت دارند این درحالی است که سه تا چهار هزار شرکت واسطه ای نیز در زمینه امور صحافی به وجود آمده است. غفاری در این مورد می گوید: «شرکت های تبلیغاتی ملکی را اجاره می کنند و در آن فعالیت های واسطه ای انجام می دهند. اثر حضور آنان نیز موجب شده تا قیمت مواد اولیه در بازار افزایش یابد.» وی ادامه داد: «این مجموعه ها با استفاده از روابط خود بین صحاف و فروشنده مواد اولیه سد ایجاد می کنند.» غفاری افزود: «تاجر مواد اولیه را وارد می کند و به دست این افراد می دهد آنان نیز با اعمال خود باعث می شوند که قیمت ها چند برابر بالاتر از حد طبیعی خود افزایش پیدا کند. در حال حاضر در خیلی از بنگاه های فروش کاغذ سایر لوازم وجود دارد ولی فروشندگان حاضر نمی شوند این اجناس را به طور مستقیم به صحافان بدهند.» رئیس اتحادیه صحافان اظهار داشت: «آنان به دنبال راحتی کار خود هستند چرا که حساب می کنند به جای آنکه با تعداد زیادی صحاف روبه رو شوند، جنس را به یک نفر واسطه می فروشند و سود خود را کسب می کنند اما همین اقدام آنان موجب می شود تا قیمت مواد اولیه در بازار بی مورد رشد پیدا کند.» صنف صحافان نگرانی های بسیاری در مورد آینده خود دارد. ترجیع بند سخن تمام صحافان دل زدگی از کار و گلایه از بی پولی است.

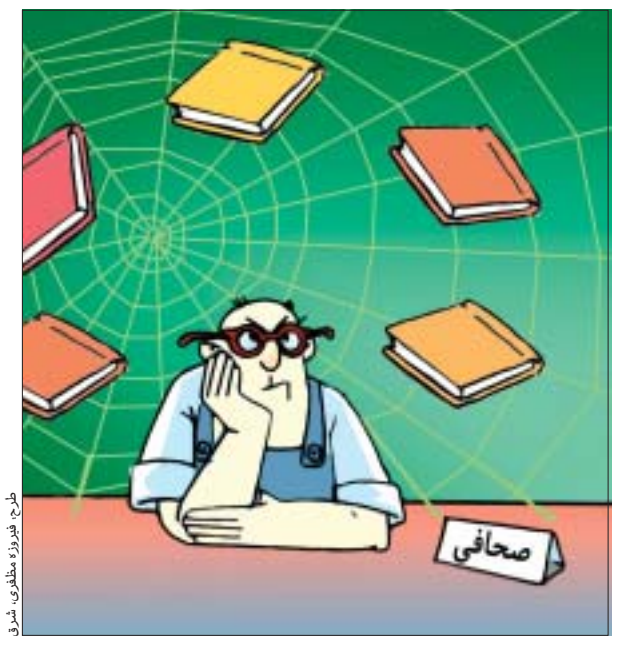

طرح: فیروزه مظفری، شرق

ناشران

جنجال بیهوده

شرق: دیگر فرصت چندانی تا زمان برگزاری انتخابات اتحادیه ناشران تهران باقی نمانده اما در شرایطی که تمام اعضا خود را برای حضور در مراسم رای گیری این اتحادیه حاضر می کنند، زمزمه هایی مبنی بر تعیین سرپرست دولتی برای اتحادیه ناشران به گوش می رسد. این درحالی است که رئیس کنونی این اتحادیه به صراحت تاکید می کند که انتخابات در اولین روزهای خردادماه برگزار خواهد شد. حتی تعدادی از فعالان صنف ناشران از هم اکنون برندگان انتخابات اول تیرماه را نیز شناسایی کرده اند. شاید همین جریان مقدمات نگرانی انجمن اسلامی ناشران را به عنوان طیف مخالف کاندیداهای کنونی اتحادیه برانگیخته باشد. مرکز اصناف و بازرگانان کشور چندی قبل شرط حداقل مدرک دیپلم برای روسای اتحادیه ها را از میان برداشت. دقیقاً پس از اعلام این خبر انجمن اسلامی ناشران به نحوه برگزاری انتخابات اعتراض کرد. این درحالی است که کار بررسی صلاحیت کاندیداهای اتحادیه ناشران از سوی مسئولین وزارت بازرگانی، وزارت کشور و وزارت دادگستری ماه ها به درازا کشیده بود. رئیس اتحادیه ناشران به دلیل بیماری و مشکلات شخصی تاکید داشت که انتخابات در موعدی زودتر از اول خردادماه برگزار شود ولی روند بررسی صلاحیت کاندیداها آنقدر به درازا کشید تا اولین روز خردادماه به عنوان زمان برگزاری انتخابات تعیین شد. زمزمه های تعیین سرپرست دولتی نیز در پی آن به گوش رسید که بانگ مخالفت با نحوه گزینش کاندیداها از اردوگاه طیف مخالف اتحادیه برخاست. در صورتی که به هر دلیلی انتخابات اتحادیه برگزار نشود و یا حتی به دور دوم کشیده شود بنابر پیشنهاد مجمع امور صنفی مربوطه و تصویب کمیسیون نظارت بر انتخابات افراد جدیدی برای مدت شش ماه سرپرستی هیات مدیره اتحادیه را برعهده می گیرند. این افراد جدید نیز از میان اعضای صنف انتخاب می شوند. با این حساب موضوع تعیین سرپرست دولتی برای اتحادیه ناشران و کتاب فروشان تهران به طور کلی رد می شود. هر چند که اعضای جدید به دلیل انتصاب از سوی مجامع امور صنفی در اکثر موارد با اقبال اعضای صنف روبه رو نمی شوند. اما حتی اگر افراد جدید منتصبان مجامع امور صنفی نیز باشند باز هم انتصاب آنان را نمی توان دولتی تلقی کرد چرا که خود مجامع امور صنفی تولیدی و توزیعی نیز نهادی غیردولتی به شمار می آیند.

اما شاید هیچ کدام از این گمانه ها در مورد اتحادیه ناشران به وقوع نپیوندد چرا که براساس قانون انتخابات اتحادیه باید در موعد مقرر برگزار شود و جریان ثبت نام افراد فاقد مدرک دیپلم برای این اتحادیه مصداق ندارد. مسئول امور کمیسیون های مجمع امور صنفی تولیدی تهران در این مورد می گوید: «پس از اینکه آیین نامه جدیدی برای انتخابات اتحادیه ها تنظیم شد، اعضای برخی از اتحادیه ها خواستار فراخوان مجدد و برگزاری انتخابات اتحادیه خود براساس آیین نامه جدید شده اند. به منظور تصمیم گیری در این باره در جلسه گذشته کمیسیون نظارت این بحث مطرح شد و براساس مصوبات این جلسه، اتحادیه هایی که اسامی کاندیداهای تائید صلاحیت شده و روز انتخابات آنها مشخص شده است انتخابات آنها با شرایط قبل برگزار می شود و به هیچ وجه امکان اعلام فراخوان مجدد برای آنها وجود ندارد.

با مشکلاتی که اخیراً میان انجمن اسلامی ناشران تهران و برخی ناشران کاندیدا شده در انتخابات اتحادیه ناشران و کتاب فروشان تهران به وجود آمده است به نظر می رسد انجمن اسلامی ناشران راهکارهای مختلفی را برای عدم تائید انتخابات این اتحادیه در شرایط فعلی در نظر گرفته که درخواست از تشکل های مختلف برای عدم حضور در انتخابات از جمله آنها است. انجمن اسلامی ناشران تهران تلاش دارد با کشاندن انتخابات به مراحل بعدی شرایط استفاده از آیین نامه جدید و حضور کاندیداهای مورد نظر خود را در اتحادیه فراهم کند.

«جلال فهیم هاشمی» نایب رئیس فعلی هیات مدیره اتحادیه ناشران و کتاب فروشان تهران می گوید: «به صورت پراکنده در جریان فعالیت هایی که اخیراً انجمن اسلامی ناشران تهران انجام می دهد، قرار گرفته ام گویا مسئولان این انجمن نسبت به رد صلاحیت شدن «باقری قمی» اعتراض دارند، گویا دوستان ما در انجمن تصور می کنند دو کاندیدای باقی مانده این انجمن شانس انتخاب شدن را ندارند در صورتی که تا زمانی که انتخابات برگزار نشده همه کاندیداها فرصت و شانس آن را دارند که با تبلیغات بهتر و ارائه برنامه، شرایط انتخاب شدن خود را فراهم کنند.»

فیلم سازان

مقابله صنفی با غیرحرفه ای ها

محمد عدلی: سال ها است که صنف کارگردانان نسبت به نحوه های تهیه کنندگی در سینما اعتراض دارند در حال حاضر این انتقادها به اوج خود رسیده است و تقریباً همه کارگردان های کشور بانگ اعتراض برداشته اند که تهیه کنندگی در ایران به صورت حرفه ای دنبال نمی شود، آنها تهیه کنندگان را اشخاصی می دانند که صرفاً پول ساخت فیلم سینمایی را تقبل می کنند یا حداقل می توانند این پول را از طریق یکی از ارگان های دولتی تامین کنند در حالی که تهیه کنندگی فقط سرمایه داری نیست و بهره مندی از تخصص در این عرصه و به تبع آن ارتقای سطح مدیریتی پروژه ها لازمه این حرفه است. در همین رابطه ابوالحسن داوودی می گوید: «در همه رشته های مرتبط با سینما کم وبیش تخصص به معنای کامل آن وجود دارد به غیر از تهیه کنندگی که در ایران برمبنای تجربه سنتی شکل گرفته است.» در همین حال پوران درخشنده با تاکید بر غیرمتخصص بودن تهیه کننده در ایران می گوید: «عموماً تهیه کننده ها به جای اینکه در پیشبرد اهداف کارگردان تلاش کنند برای او مشکل می تراشند و با دخالت های غیرمدبرانه خود عرصه را برای کارگردان تنگ می کنند و این برخورد اثرات خود را در محصول نشان می دهد.» این نارضایتی کارگردانان از تهیه کننده ها موجب آن شده که روز به روز به تعداد فیلم هایی که کارگردان در آن نقش تهیه کنندگی را هم برعهده دارد افزوده شود. در واقع کارگردانان کشور به خصوص کارگردان های بزرگ تمایل چندانی برای همکاری با تهیه کننده از خود نشان نمی دهند و ترجیح می دهند خود برای جذب سرمایه ساخت فیلم اقدام کنند. و این بیشتر در مورد کارگردان هایی صدق می کند که آثار فاخر سینمای کشور را خلق کرده اند چرا که خواسته های تهیه کننده های خصوصی با ایده های آنها تفاوت زیادی دارد. با نگاه به آثار فرهنگی کشور ملاحظه می شود که اکثراً این آثار توسط کارگردان هایی خلق شده که خود تهیه کننده فیلم بوده اند به این دلیل که فضای ساخت چنین فیلم هایی از سوی تهیه کننده ها کمتر فراهم شده است، طی چند سال اخیر بسیاری از کارگردانان بزرگ سینمای کشور خود تهیه کنندگی را نیز برعهده داشته اند. این اقدام آنان در شرایطی رقم می خورد که اتحادیه تهیه کنندگان فیلم سینمایی به این جریان گلایه دارد. پوران درخشنده در این رابطه چنین اظهارنظر می کند: «عدم حضور تهیه کننده تخصصی باعث تغییر رویکرد کارگردانان به تهیه کنندگی شده چرا که آنها دیدند تهیه کننده ها به جز اینکه برای آنها مشکل درست می کنند چیز دیگری ندارند به همین دلیل کارگردان باتجربه ترجیح می دهد بدون تشنج کار را دنبال کند. در این شیوه رهبری کار برعهده یک نفر است و همه امور از طرف او هدایت می شود.» اما اتحادیه تهیه کننده ها نظر متفاوتی دارد آنها بیشتر از ارگان های دولتی انتقاد می کنند که برای ساخت یک فیلم به سراغ تهیه کننده نمی روند و مستقیماً با کارگردان مذاکره می کنند و پروژه را تحویل او می دهند. وی ادامه می دهد: «بسیاری از کارگردان های کشور تجربه تهیه کنندگی داشته اند به طول مثال بنده در تلویزیون کار تهیه کنندگی کرده ام و دیگر حوصله چانه زدن با کسی که اطلاعات کافی راجع به کار ندارد را ندارم و بیشتر ترجیح می دهم یک مدیر تولید قوی در کار داشته باشم تا با سپردن امور حساب و کتاب به او بیشتر به دغدغه های کارگردانی بپردازم.» اخیراً صنف سی ام خانه سینما تحت عنوان انجمن فیلمسازان ایران متشکل از کارگردان تهیه کننده ها در ادامه موج جدایی این دو صنف از یکدیگر تاسیس شده است. علیرضا داوودنژاد چهره شاخص کارگردان تهیه کننده در این مورد می گوید: «اساساً از بعد از انقلاب اسلامی این کارگردان ها بودند که تهیه کنندگی را شکل دادند و این گونه نیست که اکنون این اتفاق رخ داده باشد.» اتحادیه تهیه کنندگان به شکسته شدن قیمت ها توسط کارگردان تهیه کننده ها انتقاد دارد. در حالی که کارگردانان نظر دیگری دارند. در حال حاضر تهیه کننده های خصوصی کشور اعتقاد دارند با پرداختن به پروژه های تجاری به بقای صنعت سینما فکر می کنند اما به زعم کارشناسان این عرصه صنعت به معنای واقعی برای سینمای کشور وجود ندارد. در همین خصوص همایون اسعدیان عضو کانون کارگردانان سینمای ایران و عضو شورای صنفی اکران می گوید: «تهیه کننده ای در ایران سراغ ندارم که تجهیزات سینمایی داشته باشد یا استودیویی مانند آنچه سابقاً آقای گلستان یا آقای بدیع احداث کرده بودند ساخته باشند. وی دلیل این امر را این گونه توصیف می کند: «امروز تهیه کننده ها ترجیح نمی دهند پول شان را در سینما گرفتار کنند و با خرید تاسیسات سینمایی پاگیر سینما شوند تا اینکه هر وقت احساس کردند سینما برای آنها سودی ندارد روش دیگر تجارت را تجربه کنند و به راحتی وارد حوزه دیگری شوند که نیازهای مالی شان را تامین کنند.» همواره این مشکل وجود داشته است که تهیه کنندگی به طور آکادمیک دنبال نمی شود. اما تشکیل این اتحادیه جدید نوید تعامل بیشتر بین این دو صنف مهم را می دهد هر چند که به اعتقاد عده ای از تحلیلگران مسائل صنفی جدایی این دو صنف می تواند اثرات نامیمونی برجای گذارد. صنف تهیه کنندگان ادعا دارد که با قدرت از جایگاه خود صیانت می کند و در مقابل آنها کارگردانان به دنبال میانبری برای جدایی از تهیه کنندگان غیرحرفه ای می گردند. صنف تهیه کنندگان اعتقاد راسخی دارد که فعالیت افراد غیرمتخصص در حرفه آنان اوضاع را به بحران می کشد. از سوی دیگر عده ای از کارگردانان تعدادی از تهیه کنندگان را افراد غیرحرفه ای قلمداد می کنند که تبحر لازم را برای به سرانجام رساندن پروژه ها ندارند. شاید از همین روی باشد که تهیه کنندگان در چند سال اخیر به افراد تازه وارد به صنف کارگردانان به نسبت پیشکسوت ها روی خوش بیشتری نشان می دهند.

صنایع چوب

بحران در صنایع چوب کشور

مهر: دبیر انجمن صنفی کارفرمایان صنایع چوب ایران گفت: محدود شدن واردات مواد اولیه از سوی سازمان حفظ نباتات صنایع چوب کشور را با بحران مواجه کرده است. عبدالعظیم آقاجانی در گفت وگو با اشاره به میزان تولید صنایع چوبی در کشور گفت: به علت افزایش ظرفیت یکی دو شرکت پیش بینی می شود میزان تولید چوب در سال جاری نسبت به سال گذشته ۴ تا ۵ درصد افزایش یابد. وی کم اظهاری واردکنندگان را از جمله مشکلات اساسی صنایع چوب کشور دانست و افزود: عدم رعایت قیمت های پایه و کم اظهاری واردکنندگان، صنایع چوب را با مشکل مواجه کرده است. دبیر انجمن صنفی کارفرمایان صنایع چوب ایران تصریح کرد: در سال گذشته مقادیر زیادی از صنایع چوبی از جمله تخته چندلایه با قیمت های غیرمتعارف از گمرکات ترخیص شدند. به گفته وی انجمن صنفی صنایع چوب ایران درصدد است که قیمت های پایه ای را برای صنایع چوب تدوین کرده و به گمرک پیشنهاد دهد تا گمرک در ترخیص این کالاها آن را لحاظ کند. آقاجانی کمبود مواد اولیه را از دیگر مشکلات اساسی این صنعت در کشور دانست و گفت: در حال حاضر یک میلیون تن در زمینه مواد اولیه کمبود در کشور وجود دارد که باید بخشی از محل واردات و بخشی نیز از منابع داخلی تامین شود. وی افزود: در این میان سازمان جنگل ها سالانه میزان برداشت چوب را کاهش می دهد و از سویی دیگر فضای مناسبی را در اختیار شرکت های تولیدکننده صنایع چوب قرار نمی دهد تا بتوان اقدام به کاشت درختان سریع الرشد کرد.

فروشندگان رایانه

صنف در یک قدمی ورشکستگی

ایلنا: ۸۰ درصد شرکت های نرم افزاری به دلیل رکود حاکم بر بازار و کوچک بودن بازار نرم افزار، در حال ورشکستگی هستند. سهیل مظلوم نایب رئیس سازمان نظام صنفی رایانه ای با بیان اینکه بازار نرم افزار طی دو سال گذشته روند رو به رشدی را سپری می کرد، گفت: طی چند سال گذشته سازمان های دولتی موظف بودند ۲ درصد از بودجه جاری خود را صرف امور IT کنند که نرم افزار نیز شامل آن می شد، اما به دلیل حذف این بخش در بودجه جاری، آینده تاریکی در انتظار شرکت های نرم افزاری است. وی افزود: دولت بزرگترین مشتری بازار نرم افزار در ایران است، به نحوی که یک ریال سرمایه گذاری دولتی در این بخش منجر به سرمایه گذاری ۴ ریالی بخش خصوصی در صنعت نرم افزار می شود. وی گفت: طبیعی است که با حذف اختصاص ۲ درصد بودجه جاری سازمان دولتی به IT، نمی توان امید چندانی به رشد صنعت نرم افزار در داخل کشور داشت، به نحوی که اکثر این شرکت ها در سال جاری با خطر ورشکستگی مواجه خواهند بود. وی ادامه داد: متاسفانه طی مدت اخیر مناقصات بزرگ دولتی برگزار نشده و یا اگر مناقصه ای هم برگزار شده بعد از مدتی به صورت یک طرفه باطل شده که این امر باعث افزایش رکود حاکم بر بخش نرم افزار داخلی شده است. وی گفت: از طرفی تعدادی از شرکت های نرم افزاری با وجود اجرای پروژه و عمل به تعهدات خود، هنوز پولی از جانب پیمانکار دریافت نکرده اند که این امر باعث افزایش مشکلات اقتصادی، مالی و در نتیجه متضرر شدن آنها می شود.

پارچه فروشان

گلایه از قاچاق

شرق: داستان گلایه از واردات کالاهای چینی بسیاری از صنوف کشور را کلافه کرده است. از تولیدکنندگان کیف و کفش گرفته تا صحافان و پوشاک فروشان همگی خود را در خطر می بینند. در همین حال روز پیش صنف فروشندگان پارچه نیز به جمع شاکیان چینی ها اضافه شد. اتحادیه بنکداران پارچه اعتقاد دارد که اگر اوضاع به همین منوال پیش برود صنف با بحران روبه رو خواهد شد. از سوی دیگر اجناس قاچاق نیز به سادگی از مرزها عبور می کنند و خود را به فروشگاه های عمده فروش پارچه می رسانند. بازار پارچه از جنس های وارداتی و قاچاق اشباع است با وجود اینکه صنعت نساجی صنعتی بومی و مادر محسوب می شد و از استقبال خوبی نیز در کشور برخوردار بود اما هیچ بهایی به آن داده نشده و به اندازه کافی حمایت نشده است. محمدصادق مشایخ رئیس اتحادیه بنکداران پارچه با انتقاد از کمبود حمایت های جدی از صنایع نساجی کشور عنوان کرد: بازار پارچه از جنس های وارداتی و قاچاق اشباع است. وی افزود: وضعیت این صنعت نامطلوب است و همین امر باعث کاهش تولید و نیز کیفیت آنها شده لذا معتقدم برای صنعت نساجی باید گریه کرد. مشایخ با بیان اینکه قاچاق یکی از دلایلی است که به این صنعت و بازار پارچه آسیب بسیاری می زند، گفت: پارچه های خارجی که بیش از ۵۰ درصد آن از چین وارد می شود ضربه مهلکی به این صنعت و بازار داخلی آن وارد کرده است. وی تاکید کرد: اگر مسئولان این صنعت، وضعیت بازار و نیز تولید داخلی را بررسی کرده و با حمایت به موقع از آن سریع تر خصوصی سازی کرده بودند در حال حاضر کارخانجات در وضعیت ورشکستگی نبوده و بازار داخل نیز انباشته از پارچه های خارجی نمی شد. رئیس کمیسیون اقتصادی مجمع امور صنفی توزیعی همچنین با تاکید بر تلاش مسئولان برای توجیه پذیر کردن اقتصادی سرمایه گذاری در تولید گفت: اگر سرمایه گذاری در بخش تولید از توجیه اقتصادی برخوردار باشد و بهره سود تسهیلات بانکی نیز کمتر باشد، قطعاً سرمایه های انبار شده از بانک ها نجات یافته و به رشد تولید کمک خواهند کرد.

فروشندگان فلزات

بحران خودخواسته

شرق: «افزایش قیمت آلومینیوم تمام صنف را کلافه کرده است.» قیمت آلومینیوم در روزهای پیش از اسفندماه سال گذشته حدود هر کیلوگرم ۳هزار و ۵۰۰تومان تخمین زده می شد. در حالی که همین قیمت ها در حال حاضر با رشد ۱۵درصدی روبه رو شده و تا رقم ۴هزار تا ۴هزار و ۵۰۰ تومان افزایش یافته است. فعالان صنف آلومینیوم افزایش قیمت های جهانی را به عنوان دلیل اصلی صعود بهای این فلز در بازار داخلی برمی شمارند ولی از سوی مقابل تعدادی از صاحب نظران صنف ارائه چنین تحلیلی را رد می کنند و فعالیت واسطه ای را به عنوان دلیل اصلی افزایش قیمت ها برمی شمارند. در همین حال چندی پیش رئیس اتحادیه تولیدکنندگان لوازم آلومینیومی هشدار داده بود که شرایط فعلی منجر به شکل گیری بازار سیاه آلومینیوم خواهد شد. فاضلی می گوید: «در صورت ادامه افزایش قیمت جهانی آلومینیوم و رسیدن آن به مرز ۳هزار دلار، واردات آن دیگر برای کارخانه های صنایع آلومینیوم صرفه اقتصادی نخواهد داشت.» این در حالی است که بسیاری از تولیدکنندگان خرده پا در حال حاضر و با قیمت های فعلی نیز توان ادامه حضور در بازار را ندارند. یکی از فعالان صنف آلومینیوم در شمال کشور در این مورد می گوید: «قیمت ها به شکل ناگهانی افزایش یافته است. عمده فروشان نیز هیچ کدام دلیل روشنی برای علت رشد بهای هر کیلوگرم آلومینیوم ارائه نمی دهند.» بخشی از نیاز به آلومینیوم کشور از طریق واردات تأمین می شود و قسمتی هم به کمک معادن داخل کشور روانه بازار می شود. اما از ۵ سال پیش تاکنون تولید آلومینیوم در کشور از ۲۰۰هزار تن فراتر نرفته است. و این در حالی است که نیاز به آلومینیوم هر سال روند صعودی را پیش می گیرد. صاحب نظران صنف تولیدکنندگان در و پنجره های آلومینیومی اعتقاد دارند که تعرفه های واردات آلومینیوم باید برداشته شود تا تولیدکنندگان بتوانند به سادگی مواد اولیه مورد نیاز خود را به بازار وارد کنند. چنین اتفاقی برای آهن رخ داده است. اتحادیه آهن فروشان از چند سال قبل در تلاش بود تا مسئولان دولتی را متقاعد به حذف تعرفه واردات آهن کند.

((نوبت اول))

آگهی مناقصه عمومی شماره (۲)
یک مرحله ای

دستگاه مناقصه گذار: وزارت رفاه و تامین اجتماعی
موضوع مناقصه: خدمات نظافت و آبدارخانه
مهلت خرید اسناد مناقصه: پایان وقت اداری ساعت پانزده و سی دقیقه روز ۸۵/۳/۶ از دبیرخانه مرکزی وزارتخانه واقع در نشانی ذیل الذکر
نحوه خرید اسناد: برای حضور در مناقصه می بایست مبلغ بیست هزار ریال به حساب جاری شماره ۹۰۱۵۸ نزد بانک ملی شعبه سهیل به نام وزارت رفاه و تامین اجتماعی واریز و رسید آن به دبیرخانه مرکزی وزارتخانه ارائه شود.
مهلت تحویل اسناد مناقصه: پایان وقت اداری ساعت پانزده و سی دقیقه روز۸۵/۳/۱۶ به دبیرخانه مرکزی وزارتخانه واقع در نشانی ذیل الذکر.
زمان و مکان بازگشایی پاکت های مالی در اسناد مناقصه قید گردیده. حضور داوطلبین شرکت در مناقصه در این جلسه بلامانع می باشد.
نشانی دبیرخانه مرکزی: تهران، خیابان ولیعصر، پایین تر از میدان ونک، شماره ۱۲۸۴، کد پستی۱۴۳۵۶۹۴۵۳۷
پرداخت هزینه انتشار آگهی بر عهده برنده مناقصه می باشد. مناقصه گذار در رد یا قبول یک یا کلیه پیشنهادات مختار است.
اداره کل پشتیبانی، بودجه و منابع انسانی

آگهی مناقصه عمومی نوبت سوم

بیمارستان شهدای یافت آباد وابسته به دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی، درمانی ایران در نظر دارد انجام امور خدمات پشتیبانی خود را به شرکت های دارای صلاحیت واگذار نماید. لذا شرکتهای متقاضی می توانند جهت دریافت اوراق مناقصه ۳ روز پس ازدرج آخرین آگهی (نوبت سوم) به دبیرخانه بیمارستان به آدرس: یافت آباد، بلوار الغدیر جنوبی، بیمارستان شهدای یافت آباد مراجعه نمایند.
در ضمن هزینه آگهی به عهده برنده مناقصه می باشد.
روابط عمومی دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی و درمانی ایران